

Marg van Eenbergen alias Gram: 'Goede pop heeft stiekem een boodschapje'.
foto's Hannah Lipowsky

Popsongs met kop, staart en

Oud-Gemertse Marg van Eenbergen maakt nieuw album met Gram.

door Frank van den Muijsenberg
e-mail: f.vdmuijsenberg@ed.nl

POP

Op haar veertiende gooi- de Marg van Eenbergen de dwarsfluit het raam uit, figuurlijk dan. De wereld van de rock 'n roll was aantrekkelijker voor de Gemertse puber. Een kwart eeuw later presenteert zij het tweede album van haar alter ego Gram. In het openingsnummer speelt ze... dwarsfluit. „Ik heb zelfs opnieuw les genomen. Mijn ouders lachen zich gek.” De muzikante, zangeres en songschrijfster woont al jaren in Amsterdam. Maar in het werk van Gram (haar voornaam achterstevo- ren) sijpelen de jeugdinvoeden nog steeds door. Als tienjarige kreeg Marg (geboren in Beek en Donk, als peuter verhuisd naar Gemert) theorieles op zolder van de lokale muziekschool. „Bij Berry van Oort, elke zaterdagmiddag. Je denkt dat je later niks meer hebt aan die muziektheorie.

Maar alles is blijven hangen.” Dat bleek toen ze voor de tweede Gram-plaat, 'Play me' getiteld, de samenwerking aanging met het Metropole Orkest. Bij het schrijven van de arrangementen kwamen de lessen op de Gemertse zol- der goed van pas. Als Marg van Eenbergen (39) in het Amsterdamse koffiehuis 'De taart van mijn tante' over dat nieu- we album vertelt, komen de verha- len over haar Brabantse jeugd van- zelf bovendien. „Mijn ouders waren betrokken bij het carnaval. Op de dag van de optocht hielden ze open huis. Toen ik zes jaar was, wilde ik al optreden voor de men- sen die langskwamen.” Ze leerde blok- en dwarsfluit spe- len en werd op haar elfde lid van het Gemertse Jachthoorn- en Trompetterkorps. Herinneringen aan die tijd keerden terug toen de producer van 'Play me' – Simon Akkermans – een drumbandgevoel wilde opwekken in het nummer 'So animal'. „Ik vond dat vet, om-

dat ik zelf in zo'n band heb geze- ten.” Hoewel de jachthoorn- en trom- petterdagen lang achter haar lig- gen, vindt Van Eenbergen het 'al- tijd fijn terug te gaan naar Ge- mert'. „Sommige mensen die nu in de stad wonen, zeggen dat ze oorspronkelijk uit een ellendig boe- rendorp komen. Zoiets zal ik nooit over Gemert beweren, het is juist een heel creatief dorp.” Ze speelde nog in een schoolband- je, maar kreeg pas na haar verhui- zing richting de hoofdstad voet aan de grond in de alternatieve rockscene. Met de groep Seedling maakte ze drie hooggewaardeerde albums. De band werd uitgenodigd voor de befaamde sessies van BBC-pro- grammamaker John Peel, de Britse goeroe van de indie-rock. Met haar huidige project Gram be- kwaamt ze zich in het maken van ambachtelijke popsongs. Op de nieuwe plaat gaan humor, woede, speelsheid en introspectie een

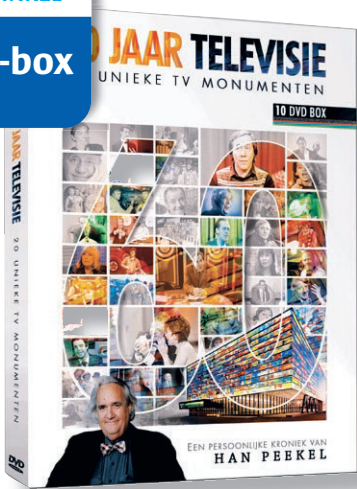
mooi verbond aan. „Ik heb echte popliedjes geschreven: nummers met een kop, een staart en een ver- haal ertussen. Popmuziek moet be- hagen, maar ik wil dat de teksten ook iets te bieden hebben. Goede pop heeft stiekem een boodschap- je”, zegt Van Eenbergen, die behal- ve muzikant ook docent is. Aan de Universiteit van Amsterdam geeft ze statistiek en colleges 'inleiding in de psychologie'. In haar teksten en de uitleg daarbij laat ze veel van zichzelf zien. Een relatiebreuk, burn-out, geldgebrek, *writer's block* en eenzame schrijf- sessies in de Zweedse natuur: ze is er open over. „Op Twitter lees je al- leen hoe fantastisch mensen 't heb- ben. De meeste mensen delen hun mindere momenten niet snel”, vindt ze. Wie ook de mindere kanten van het leven aansnijdt, wordt er ge- loofwaardiger op, is de theorie van Gram. „Als ik nu een vrolijk num- mer maak, dan ben ik écht vrolijk. Ik denk dat mensen dat eerder zul-

TV Monumenten

20 unieke tv monumenten

Twintig boeiende, spraakmakende en mooie TV Monumenten samen in een 10 DVD verzamel box!
Han Peekel blikt per icoon ongeveer een uur terug op de mooiste, meest memorabele, indrukwekkende en belangrijkste tv momenten van toen. Zo is er van Willem Duys de documentaire “Een leven voor de vuist weg”, zien we het laatste interview van Jos Brink en Johnny Kraaijkamp op zijn best, maar ook 30 jaar Kinderen voor Kinderen, Hetty Blok, Rudi Carrell e.v.a. Mede doordat Han Peekel de meeste hoofdpersonen al jaren kent ontstaat er een sfeer van vertrouwen. In elke documentaire zitten wel opmerkelijke uitspraken die het publiek nog niet kent. Speelduur ca. 20 uur, Nederlands gesproken.

Adviesprijs € 49,95
Lezersprijs € 34,95*
* Exclusief verzendkosten.

WEBWINKEL

10 dvd-box

JAAR TELEVISIE
UNIEKE TV MONUMENTEN

ed.nl/webwinkel
categorie / dvd's en games

BON TV MONUMENTEN

Hierbij bestel ik x 'TV MONUMENTEN' à € 34,95*

* exclusief verzendkosten van € 5,95. Levertijd met bon 10 werkdagen. Levertijd webwinkel 5 werkdagen. Klantenservice: 0900 - 2021352 (€ 0,45 p.g.) Het is helaas niet mogelijk uw bestelling telefonisch of per mail door te geven.

VOORLETTERS	VOORNAAM
NAAM	☐ M ☐ V
ADRES	HUISNUMMER
POSTCODE	PLAATS
TELEFOON	
E-MAIL	
GEBOORTEDATUM	
Hierbij machtigt ik Buckeroo Payment Service om i.o.v. Wegener NieuwsMedia BV eenmalig het verschuldigde bedrag af te schrijven.	
BANK-/GIROREKENING	
HANDTEKENING	

Stuur de volledig, in blokletters ingevulde, bon in een envelop naar Webwinkel, o.v.v. 'TV MONUMENTEN', Postbus 1090, 5004 BB Tilburg.

Het ED gaat zorgvuldig om met persoonsgegevens. Op alle informatie die u aan ons verstrekt is de Wet Bescherming Persoonsgegevens van toepassing. In het colofon van de krant en op ed.nl treft u nadere informatie aan.

een verhaal

len geloven als je daarvoor óók weleens hebt aangegeven dat het niet goed ging. Ik hoef niet alles van iemand te weten, maar een artiest moet wel eerlijk zijn. Een plaat kan deel gaan uitmaken van iemands leven. Als dan achteraf blijkt dat de gevoelens van de maker nep waren, zou ik me bekocht voelen."

Natuurlijk ziet ze overeenkomsten tussen haar bestaan als docent en muzikant. „Een powerpoint-presentatie maken is hetzelfde als het opbouwen van een setlist. Er moet een spanningsboog zijn: ik onderbreek mijn verhaal regelmatig met bijvoorbeeld een YouTube-filmpje. Zelf heb ik ooit een concert verknald wegens faalangst. Een tijdje later stond ik studenten uit te leggen wat faalangst is. 'Jeeeee, Marg', dacht ik toen, 'had je dat niet eerder kunnen bedenken?'"

→ - www.gramgramgram.com
- [youtube.com/user/webgram](https://www.youtube.com/user/webgram)

'Play me' van Gram is gisteren verschenen bij Torntable Records.

BEELDDE KUNST

Expositie van collectief GTVR van drie Eindhovense fotografen.

door Anita Vliegenberg
e-mail: a.vliegenberg@ed.nl

Als of je het voormalige Oostblok binnenstapt. Koud, grijs, arm met absurde uitspattingen. Zes jaar lang reisden de drie Eindhovense fotografen Nancy Ostermann, Geertjan Cornelissen en Paul Beekhuis, samen Fotokollectief GTVR, regelmatig naar diverse voormalige Sovjet-staten, zoals Wit-Rusland, Oekraïne, Azerbeidzjan, Oezbekistan en Rusland. Landen waar het communisme officieel verdwenen is, maar nog volop leeft bij de inwoners. Cornelissen: „Achter die grijze muur is er de warmte en gastvrijheid van een boertje dat een varken heeft en zijn laatste stukje spek met ons deelt."

Foto-expositie Hotel Heilstaat is het resultaat. Wat meteen opvalt, is het groot aantal foto's dat er

hangt. Mooi gepresenteerd en aangevuld met een heuse nagebouwde hotelkamer, een beige Lada en een leeskamer met landkaarten en boeken. Russisch bier en hapjes als augurken en ingemaakte tomaten maken het beeld compleet. Evenals de tafels met Russische prullaria, met Cornelissen en Ostermann gemonteerd op een lp-hoes en cassettebandje.

Een dame met slangen rond haar nek en gastheren en -vrouwen in authentieke uniformen lopen tussen de bezoekers. GTVR bestaat sinds 1998 en doet veel meer dan alleen foto's maken. De fotografen verdiepen zich in de situatie en door veel speurwerk kunnen zij zich er steeds meer mee identificeren. Ze zetten beelden in scène, vaak met zichzelf als model. In hun Eindhovense studio bouwden ze een hotelkamer uit Oezbekistan na en fotografeerden zichzelf in Azerbeidzjan als oliebarones met twee stromannen, geheel in lijn met wat zij daar om zich heen zagen.

Cornelissen: „Dat reizen en ensceneren is het leukste om te doen. Daarvoor hoef je niet per se naar het Oostblok. Die sfeer kun je ook hier langs het kanaal vinden of in

een dorpje in Frankrijk." Ook het verhaal van de Oostduitse Martina Weigelt is ontstaan door een op internet gekochte lidmaatschapspas van een jeugdorganisatie van de DDR, eigendom van de 15-jarige Martina Weigelt. Een jaar later kochten de fotografen een ID-kaart van een kantoormedewerker. Ook deze bleek van Weigelt, nu als 25-jarige. De pasfoto's werden vervangen door die van Nancy Ostermann en zo kwam Weigelt tot leven.

Zo'n vierhonderd personen hebben inmiddels de presentatie bezocht. „Een 88-jarig echtpaar reisde een halve eeuw geleden veel naar die landen. Ze zijn onze grootste fans geworden. De reacties van mensen zijn sowieso super. Wij zijn erg tevreden."

ED ed.nl/cultuur: meer foto's van de presentatie in het Klokgebouw

Hotel Heilstaat, expositie van Fotokollectief GTVR in het Klokgebouw op Strijp S, Eindhoven. Morgen nog te zien van 14.00 tot 21.00 uur.

Net echt: Nancy Ostermann in Azerbeidzjan als oliebarones mét twee stromannen.

foto GTVR

De Club: idealistisch maar niet zweverig

De Club op Strijp S: gooi je vooroordelen overboord en laat je meeslepen. Of niet.

door Daphne Broers
e-mail: d.broers@ed.nl

THEATER

Wat zijn jouw belangrijkste waarden in het leven, vraagt een jongen die zich voorstelt als Marc. Tien ogen kijken me nieuwsgierig aan. De overweging om een veilig, algemeen antwoord te geven, komt niet eens in me op. En ik ben niet de enige. Iedereen is op zijn eigen manier open. Persoonlijk. En dat terwijl we elkaar nog maar een uurtje kennen. Welkom bij De Club. Het project van theatermaker Lucas de Man is sinds woensdag voor een maand in Eindhoven neergestreken. De Club komt voort uit zijn vorige voorstelling 'Fight Club', waarin

hij de gelijknamige film en het boek als uitgangspunt nam. Anders dan de destructieve en negatief geladen beweging uit de jaren negentig die daarin centraal staat, wil De Man met zijn Club een positieve, constructieve beweging opzetten. Een netwerk waarbij onbekenden elkaar ontmoeten en plannen verzinnen die bijdragen aan een betere wereld.

En dus staan we deze avond op de drempel om ons aan te sluiten als nieuw Clublid. Of om te bedenken voor de eer. Niet dat er veel afhakers zijn. In de loop van de Clubavond groeit het enthousiasme om je met volslagen onbekenden gedeeld verantwoordelijk te voelen voor een samenleving waar-

bij mensen niet meer standaard alleen voor zichzelf leven, maar ook iets aangaan. Dat klinkt misschien wazig en zweverig, maar dat is het niet. In een paar uur tijd krijgen we namelijk de ene na de andere onvoorspelbare situatie voorgeschied, waardoor je dichterbij je zelf, maar ook bij anderen komt te staan. Waardoor je je argwaan laat varen, je vooroordelen overboord kunt gooien. Tenminste: als je jezelf ervoor open wilt stellen. Zo gaan we vijftien seconden dansend uit ons dak, mediteren, delen drijfveren, dromen en hindernissen. Er worden belangrijke boeken vol waarheden (van de bijbel tot Sartre) opgeblazen en versnipperd om er achter te komen wat we

nou eigenlijk zelf vinden. En vooral: zelf willen doen om onze toekomst en samenleving vorm te geven. De Man en zijn harde kern (waaronder cabaretier Leon van der Zanden en acteur Tygo Gerardt) slagen er in de passie voor hun missie over te laten slaan, waardoor je geloof in het goede van de mens in één klap een boost krijgt. Heel knap. En mooi.

Gezien: De Club van Stichting Nieuwe Helden i.s.m. Parktheater. Te zien in de Building, Strijp S, heel oktober van wo. t/m zo. om 20.00 uur.